

— Ако не бѣше ти, щѣхъ да      Отъ тоя день двамата зажи-  
се удавя. Прости ми! Ти си ми      вѣха въ чудна погода.  
билъ истински приятель...

Борисъ Василевъ.

## СНѢЖНА ПЪСЕНЬ

|                            |                           |
|----------------------------|---------------------------|
| Вѣйте, прѣспи, вѣйте ноще! | Нали огъня запаленъ       |
| Ето, ний сме будни още,    | става все по свѣтло-аленъ |
| и не идва сънь за насъ     | и въ огнището гори        |
| отъ виелици и мразъ.       | съ чудни огнени искри?    |

Нали вѣвъ душитѣ грѣ  
и ни радва, и ни пѣе:  
пакъ ще дойде пролѣтъта  
съ веселъ накитъ отъ листа...

И. Стубель.

## ЗИМЕНЪ ВИХЪРЪ

|                |               |                |
|----------------|---------------|----------------|
| Вѣтре, вѣтре,  | Вижъ, по кѣра | Вѣтре, вѣтре,  |
| я запри,       | запустѣлъ,    | спри, не вѣй,  |
| сухи клони     | колко снѣгъ е | почини си,     |
| не чупи,       | навалѣлъ!     | не вилнѣй!     |
| не разнасяй    | Колко много   | Въ тѣзи дни на |
| студъ и мразъ  | прѣспи снѣгъ  | бури зли,      |
| въ този късенъ | сж застлали   | ти надъ нази   |
| нощенъ часъ!   | двора пакъ!   | се смили!      |

Георги Хрусановъ.

## ВРЕДЪ ЗЕМЯТА СНѢГЪ ЗАСТЕЛИ...

|                             |                            |
|-----------------------------|----------------------------|
| Вредъ земята снѣгъ застели, | Криятъ се децата вжщи —    |
| студъ водитѣ пакъ скова;    | всѣки търси топѣлъ кжтъ —  |
| двороветѣ побѣлѣли          | зима страшна се завръща    |
| дрѣматъ пусти на студа.     | по безкраенъ снѣженъ пжтъ. |

Вѣтъръ леденъ скръбно вѣе  
и надъ покрива рѣмжи —  
вънъ на клона се люлѣе  
гладна птичка и тжжи.

Тодоръ Драгановъ.